

**ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם
(עוסקים בסייעוד בבתי חולים) התשמ"ט-1988
ותקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981**

תאריך 28.2.2010

לכבוד
המנהל הכללי של משרד הבריאות
המנהל הכללי,

בענין: עוה"ד מרינה אוסטפלד ועוה"ד שני בצלאל
יחידת הדין המשמעתי משרד הבריאות הקובלת

נ ג ד

מרדכי זחר, אח מעשי
ת.ז. [REDACTED], מסי רישום ממשלתי [REDACTED]
באמצעות בא-כחו עוה"ד מנחם רובינשטיין
הנקבל רחוב המלך ג'ורג' 60, תל-אביב

הנדון: דין וחשבון לפי תקנה 16 (א) לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

1. בתאריך 13 באפריל 2008, הגישה עוה"ד מרינה אוסטפלד. מיחידת הדין המשמעתי, משרד התובע הראשי במשרד הבריאות, (להלן – "הקובלת"), למנהל הכללי של משרד הבריאות, (להלן – "המנהל"), קובלנה (להלן "הקובלנה"), נגד מרדכי זחר, אח מעשי, (להלן "הנקבל"), על כי חורשע בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו תיק תפ"ח 1200/05, ביום 25.12.2007, בעבירות של אינוס ומעשה מגונה בכח שהתרחש ביום 8.12.2005 באחד מארבעה מפגשים עם עובדת זרה מהפיליפינים, (להלן "מתלוננת א"), ובעבירה של מעשה מגונה בכח, בעובדת זרה אחרת מהפיליפינים שהתרחש ביום 25.7.2001 (להלן "מתלוננת ב") - שהן עבירות שיש עמן קלון, כמפורט בתקנה 15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981 (להלן "התקנות");

ביום 7.2.2008, נגזר דינו של הנקבל והוטלו עליו העונשים הבאים -

- מאסר בפועל לתקופה של שבע (7) שנים, בנכוי ימי מעצרו;
- מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנקבל עבירת מין כלשהיא, להוציא עבירה לפי הסעיף 349(א) לחוק העונשין, שהעונש המירבי עליה הוא שנת מאסר אחת;
- פיצוי למתלוננת א בסך 35,000 ₪;

ערעור הנקבל בפני בית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, על הכרעת הדין ועל חומרת העונש, תיק ע"פ 1694/08 - נדחה ביום 14.1.2009;

2. בתאריך 6 במאי 2008 מנית אותנו להיות ועדה שתדון בקובלנה;
 על פי המנוי נקבעו - הגבי רותי רוטשטיין - יושבת ראש;
 מר שאול סקיף - נציג הסתדרות האחים והאחיות;
 עו"ד יעקב לוי - נציג היועץ המשפטי לממשלה;
3. ביום 23 בספטמבר 2009, קיימה הוועדה ישיבה פומבית בהשתתפות הנקבל ובא-כחו, וביום 17.2.2010 התכנסה הוועדה לדיון פנימי, ללא השתתפות הצדדים;
 בראשית הישיבה ביום 23.9.2009, הודה הנקבל, באמצעות בא-כחו, בעובדות ובאישומים שבכתב הקובלנה;
4. על יסוד הודאת הנקבל, הרשיעה אותו הוועדה על פי הוראות התקנה 15(4) לתקנות, בכך שהורשע בבית המשפט המחוזי בתל-אביב, כאמור, בעבירות של אינוס, מעשה מגונה בכוח ומעשה מגונה, כשבכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנקבל יש קלון רב;
 בעקבות הרשעת הנקבל, ומשהודיעו הצדדים כי לא יגישו ראיות לאמצעי המשמעת, הציגו הצדדים את עמדותיהם באשר לדין וחשבון שהועדה אמורה להגיש למנהל הכללי של משרד הבריאות, כמפורט בתקנה 16(א) לתקנות -

עמדות הצדדים

עמדת הקובלת עוה"ד שני בצלאל

- (א) במשרד הבריאות אין רישומים משמעותיים לגבי הנקבל, ואין עליו תלונות של מטופלים;
- (ב) על פי הקובלנה שבפני הוועדה - הנקבל הורשע בבית המשפט המחוזי בתל-אביב בשלוש עבירות מין במטפלות של נזקקות, בבתי הנזקקות;
 במעשיו, פגע הנקבל באמון של המטופלות-הנזקקות - במערכת הסיעוד התומכת;
- (ג) כאח, חובתו של הנקבל לתמוך ולגונן על מי שבקשר עמו, ובשום אופן לא לפעול באלימות פלילית;
 התנהגות פלילית עשויה להרתיע את הנזקקים לסיעוד מלהזדקק לשרותי עובדי הסיעוד, מחשש של היפגעות;
- (ד) היצמדות לתפקיד משרד הבריאות בחקפדה על הרמה האתית של עובדי הסיעוד, וכן היצמדות הוועדה הנוכחית ליעודה בהרתעת הנקבל ועמיתים למקצוע - מהתנהגות עבריינית - מחייבות להגיב בחומרה על מעשי תקיפות מיניות שנעשו על ידי אח שנשלח לטפל טיפולים סיעודיים בבתי מטופלים/מטופלות דוגמת אלה בהם הורשע הנקבל, וזאת במטרה להגן על האינטרס הציבורי הכללי ועד שלום המטופלים, וכן על מנת למנוע נזק לשמו של מקצוע הסיעוד וליוקרתם של עובדי הסיעוד;
- ההתייחסות הבלעדית הראויה לנקבל, להתנהגותו המינית-תוקפנית ולמחשבה לגבי השמירה על אמון הציבור במקצוע הסיעוד - הינה, לדעת משרד הבריאות -
- ביטול רישומו של הנקבל מרדכי זהר לעסוק בסיעוד - לצמיתות.

עמדת עוה"ד מנחם רובינשטיין בא-כח הנקבל

- א. הנקבל עבד, מספר שנים, כאח שכיר במוסדות סיעודיים, לשביעות רצונם המלאה של הממונים עליו;
- ב. משפתח הנקבל עסק של מתן שירותי סיעוד למטופלים בבתיהם - נתן שירות מקצועי, במהלך 27 שנים, לאלפי מטופלים, במסירות וללא כל תלונה עליו, לא מבחינה מקצועית ולא מבחינה מוסרית;
- הנקבל לא חזיק לאף מטופל שלו, ולא נטען שעשה זאת;
- ג. הנקבל נשוי, ובמשפחה שלושה ילדים בגילים - 13, 8, ו-6 שנים;
- ד. הדרישה לתגובה המשמעתית, כפי שהעלתה אותה באת-כח הקובלת, הינה מחמירה מאד, בלתי מאוזנת ותקשה עליו להשתלב בחזרה באזרחות ובהמצאת פרנסה למשפחתו - אחרי שחרורו מהמאסר הארוך שהושת עליו;
- התגובה המשמעתית הראויה לנקבל, שעברו נקי לחלוטין ושלגביו אין כל הרשעה או תלונה מקצועית - צריכה להיות מתונה ומידתית, ובודאי **שלא** ברמה של ביטול רישיונו לעסוק בסיעוד לצמיתות.

5. עמדת חברי הועדה, דיון והמלצה

- (א) על הנקבל ועל המעשים בהם הורשע, נאמר בפסק הדין של בית המשפט העליון - הנזכר - (להלן "פסה"ד העליון") (במובאה הבאה, מכונה הנקבל "המערער")
- "...על פי העולה מכתב האישום, המערער הינו אח במקצתו ועובד בחברת "עמית" כשבמסגרת עבודתו נקרא הוא לבצע בדיקות דם לחולים המרותקים לביתם.
-
- בתגובתו לכתב האישום הודה המערער בעצם קיומן של הפגישות המופיעות בסעיף הראשון לכתב האישום, אולם טען כי כל שתואר שם נעשה בהסכמתה של המתלוננת (מתלוננת א), וכי לא דובר באונס אלא ביחסי מין בהסכמה. באשר לסעיף השני של כתב האישום, טען המערער כי הוא נשען על ירכה של המתלוננת השניה (מתלוננת ב) בכדי לקום מחמיטה הנמוכה עליה ישב בעת שטיפל ב-מ', (המטופלת שנוסקה לבדיקת הדם).....";
- (ב) לדעתנו לא יכול להיות ספק בכך שמעשה אונס ומעשים מגונים בכה, כלפי עובדת המצויה במרות אדם, כפי שנקבע כלפי הנקבל בפס"ד העליון - הינם מעשי קלון, ומצביעים הם על חוסר שליטה עצמית וכניעה לתאוה מינית שלא יכולים לתאום עובד סיעוד, שעיקר עיסוקו טיפול בלתי אמצעי בנוקקים לעזרה גופנית ונפשית;
- (ג) התוצאה הבלתי נמנעת מהתנהגות הנקבל כמתואר, היא - כי במעשיו פגע הנקבל בתנאי הזכאות לרישום בפנקס לרישום מורשים לעסוק בסיעוד, ראה בנדון התקנה 5 לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בתי חולים), התשמ"ט-1988, יחד עם התקנה 15(4) לתקנות;
- (ד) הועדה מודעת לתקופת המאסר שהוטלה על הנקבל בעקבות הרשעתו, כאמור, וכן לתיק האישי הנקי שלו במשרד הבריאות -

באיזון בין עובדות אלה, ובין חומרת מעשי הנקבל ומשמעותם
כלמי עובד סיעוד -

הננו ממליצים בזאת כי תפעיל את הסמכות המסורה לך, ותורה
לרשם הסגל הטיפולי במשרד הבריאות, להתלות את רישומו
של הנקבל, זהו מרדכי לתקופה של שתי שנים מיום שחרורו
מהמאסר בו הוא נתון עתה, זאת כהרתעה אישית כלפיו
להמנע מהתנהגות פסולה בדומה לקבוע בפסה"ד של בית
המשפט המחוזי ובפסה"ד של בית המשפט העליון, וכן
כהרתעה כללית לעמיתים וכאזהרה מודגשת לרמת התנהגות
האישית והמקצועית הניצפית ;

אם הנקבל יהא מעוניין לעסוק בסיעוד אחרי תקופת התלית הרישום
כמומלץ לעיל, יוכל לחגיש לאחות הראשית הארצית במשרד הבריאות, בקשה
להחזרת שמו לפנקס לרישום הסגל הטיפולי, בצרוף אישור המשטרה על העדר
רישום פלילי.

ניתן היום 11.3.2010

עו"ד יעקב לוי
נציג היועץ המשפטי
לממשלה

שאו"ל סקיף
נציג הסתדרות האחים
והאחיות

רות רוטשטיין
יו"ר